

Mười Kasina

Kalama tri ân đh chau.nguyen20977 ghi chép.

[25/06/2026 - 04:12 - chau.nguyen20977]

00:05'

Cái chuyện luân hồi cũng y chang vậy! mình thấy mình nghe nói về chuyện người ta mình thấy nó sai sai, tới phiên mình thì mình hồng thấy sai.

Thí dụ, nghe kỹ nè, Phật dạy mọi thứ nó là khổ, thì mình thấy đúng, nhưng mà ở người khác mình thấy khổ, do mình mình đâu thấy khổ đâu. Nhìn thấy người ta có vợ chồng có con cái rồi phải lo lắng làm lụng kiếm tiền quên mất cái đời sống tâm linh mình thấy cái đó là không có nên. Riêng mình thì mình thấy nó ok, phải không, phải không ta, riêng mình thấy nó ok mà đúng không. Mình nhìn người ta mình thấy người ta làm sao á.

Kể bà con nghe chuyện này có thiệt người thật việc thật mà cái này kể ra thì nghe nó hơi kỳ. Có cái cô đó cổ Phật tử, cổ thương 1 ông Sư, thương lắm á, thương lắm luôn. Bữa đó cổ lại cổ nói với tui, cổ đó tên là cô Lan, cổ lại cổ nói với tui là cô Cúc đó cổ thương cái ông Sư kia. Sư mà với cô đó thì hồng có được, tại sao tín nữ mà đi chùa quỵn rũ ông Sư. Ông Sư kia tại sao mà không giữ giới lại yêu 1 người tín nữ. Thì cái ông Sư này ông mới trả lời, ông nói giống như mình vậy thôi, hiểu không? Hiểu hả, thì cổ nói làm sao, đâu có được, mình là yêu nhau mà (cười...)

Cái này là chuyện có thiệt 100 phần trăm, hồng lẽ giờ tui nói cái ông kia đó là tui thì nó hơi kỳ, mà hiểu không (cười). Cổ nói 1 câu mà nó trần tráo như vậy, nói sao mà so sánh như vậy được, mình yêu nhau mà. Thì đương nhiên đó hồng phải là tui, tui ngu gì tui kể chuyện của tui, mà quý vị nghe nó sai sai phải không, hả! Mà may là ông Sư ổng tỉnh á, ổng tỉnh. Nói kỳ lắm, giống như mình vậy thôi, nói hồng có được so sánh vậy được vì mình yêu nhau mà.

Cái chuyện đó rất là độc, độc địa lắm, một bài học sinh động, mà cái này nó mà lan ra ngoài giang hồ võ lâm thì nó rất là kỳ, thế nào nó cũng ném đá cái câu chuyện này. Nhưng mà nhiều khi nói pháp ở đây kể chuyện cho bà con nghe chuyện có thật. Trên đời này vốn thật có tồn tại câu chuyện như vậy không phải là tiểu thuyết. Mà nghĩ làm sao mà không cho phép ai yêu hết, "thì mình yêu nhau mà" (cười) hiểu ha, cho nên Vô minh nằm ở chỗ đó. Người ta thì mình thấy nó bậy, nhưng mình mình không thấy nó bậy.

Thì cái Vô minh ở đây là gì nè: thay vì thấy mọi thứ nó là chớp tắt, thay vì thấy rằng mọi thứ có rồi mất, thay vì thấy mọi thứ nó là lắp ráp chứ không có gì là một, thay vì thấy rằng những gì mình ghét mình thích nó đều là do ảo giác, thì mình lại kín đáo chọn lọc ra 1 số cái mình thấy nó hay, mình chọn ra 1 số cái mình thấy nó dở, mình chọn 1 số cái mình thích rồi mình chọn 1 số cái mình ghét hiểu không? Ngay cái thái độ đó là Vô minh (03:40')

[25/06/2026 - 09:28 - chau.nguyen20977]

(03:41')

Rồi từ cái thái độ này, từ cái nhận thức sai lầm này nó mới dẫn đến cái chuyện mà mình làm hết việc này rồi việc khác, thì hên xui, có người thì làm việc lành để cầu về quả nhân thiên, có người thì làm việc ác tự nhiên nó dẫn đi sa đọa. Cho nên do Vô minh mình mới có cái đề nghiệp thiện ác, từ nghiệp thiện ác nó mới dẫn đến các tâm đầu thai, nên nhớ cái đó, ớn chỗ này.

Bắt buộc và ngay lập tức, khi mà có cái lòng lành, làm chuyện bậy, nói bậy, nghĩ bậy... ơ..khi mà có lòng mà bất thiện á mà làm bậy, nói bậy và nghĩ bậy, ngay lúc đó là mình đang kín đáo tạo ra 1 cái chôn vùi trong tương lai. Và ngay cái lúc mà mình có cái lòng lành, nói lành, thói lành, làm lành, nghĩ cái điều lành ngay lúc đó là mình đang kín đáo tạo ra 1 cái chôn vùi trong tương lai. Cho nên do Vô minh nó mới có nghiệp thiện ác, do nghiệp thiện ác mới có tâm đầu thai về các cõi. Và do có tâm đầu thai các cõi cho nên mình mới có cái chuyện là 6 căn phải không ta! Rồi từ cái 6 căn đó có chuyện dính mắc 6 trần, và từ cái dính mắc đó thì mình mới bắt đầu quay lại mình tạo các nghiệp thiện ác, đây là tui đang nói tắt á. Có hiểu không?

Do Vô minh mới tạo nghiệp Thiện Ác - nghiệp Thiện Ác tạo tâm đầu thai về các cõi - tương sao mình vô các cõi rồi mình lại dính mắc 6 trần - dính 6 trần mình tạo nghiệp Thiện Ác.

Thí dụ như do nghiệp Thiện Ác mình thành con rắn, thì các vị biết là rắn chỉ có chuột bỏ ếch nhái thôi đúng không? Mình sanh làm con lợn thì khỏi nói rồi, tối ngày chỉ biết ăn, mình sanh làm con người thì cả ngày chỉ vật lộn với cơm áo gạo tiền, hiểu tôi nói không, nó cứ lòng vòng lòng vòng. Mà nó có 1 cái chuyện này rất là hài nhưng mà nó rất là hay, chuyện bên Thiên Chúa á. Buổi đầu Chúa cho muôn loài sống bằng nhau, đũa nào cũng trăm tuổi hết, thì con khi nó vô nó nói với Chúa: con vậy cứ nhảy tới nhảy lui con ngán quá mỗi tay quá, thôi con sống ít thôi; rồi con lợn thì nó nói trời ơi cứ nằm như vậy 1 chỗ hoài nó ngán quá thôi con sống ít đi; rồi con bò con trâu nó nói con cực quá thôi con sống ít đi; thì con người mới nói: thôi tui nó, cái tuổi mà nó bỏ cho con xin hết đi. Thì Chúa nói OK, mày nhớ nha, xin là phải sống hết cho hết. Dạ được. Thế là con người có lúc sống như lợn vậy đó, có lúc sống như chó, có lúc lẳng xằng như khi phải không ta? Dĩ nhiên đó là chuyện hài nhưng mà nó rất là hay, có nghĩa là mình nghĩ mình là con người nhưng thật ra đó là trong 1 quãng đời của mình á cái giây phút thật sự làm người không có nhiều. Cái giây phút mà sống như là con nó nhiều hơn cái giây phút sống như người mặc dù mình là con người, mà con nhiều hơn là người có hiểu hôn.

Cho nên chuyện sáng nay mình học về cái gọi là dòng luân hồi, có nghĩa là vì sao mà có cái dòng luân hồi. Nếu bà con may mắn mà bà con hiểu được thì quá tốt, còn nếu xui mà hông hiểu được thì chia buồn cùng tang quyến, bởi vì người ta đã nói rõ tới nước đó rồi vẫn không hiểu. Hiểu chưa? cái bà áo tím này ... các vị nhìn cái mặt hiểu mà giống như hông hiểu vậy. Cho nên ấy, kể từ bây giờ mình là Phật tử, bây giờ nếu mà hiểu được mình mới là Phật tử, chứ còn cái chuyện mà thọ Tam Quy Ngũ giới không đó thì hông chắc. Bây giờ ai đó hỏi mình luân hồi có thiệt hay không, cái gì gọi là luân hồi mà mình cứ nói âm ớ, a...thì chết rồi làm con này con kia tại sao có chuyện làm con này con kia, bây giờ mình phải nói DO CÁI VÔ MINH TẠO RA CÁC NGHIỆP THIỆN ÁC.

Sẵn đây tôi nói luôn về 4 cái tầng Thánh. Lúc mình còn phàm là mình mù tịt về Tứ diệu đế nhưng mà ở tầng Thánh đầu tiên là Tu đà hườn ấy thì mình hiểu được đại khái, đại khái như hồi sáng giờ mình học vậy đó nhưng mà hiểu bằng cái trí tuệ của chính mình không phải là kiến thức vay mượn. Hồi sáng giờ bà con nói bà con hiểu nhưng mà toàn là bà con nghe tui nói rồi bà con hiểu thôi, chứ bà con không có hiểu như là chính mình thấm thía. Tui nói hoài là 1 bữa ăn của mình nó gồm có 3 giai đoạn còn nhớ không ta? Tiêu thụ, tiêu hóa và tiêu dung, hiểu?

- Tiêu thụ là từ miệng nó vô tới bao tử là tiêu thụ

- mà từ cái cuống bao tử mà nó ra tới cuống ruột già đó là tiêu hóa

- mà những chất này chất kia trong thức ăn mà nó lan ra khắp thân mình á để nó nuôi tóc nuôi răng nuôi da nuôi thịt nuôi xương thì cái đó gọi là tiêu dung, hiểu, hiểu hả!

Thì cái Phật pháp y chang như vậy, mình nghe nói rồi mình nhớ, mình đọc rồi mình nhớ đó mới là tiêu thụ thôi; còn cái tiêu hóa là mình hiểu, mình hiểu được cái mà ông Thầy ổng không có nói ra, mình hiểu được cái mà không được nhớ tới trong sách thì đó gọi là tiêu hóa; còn tiêu dung là cái hiểu đó nó đủ chuyển hóa mình, đủ chuyển hóa mình cho mình sống tốt hơn. Thí dụ như là tui giảng cho bà con không biết là bao nhiêu khóa rồi, vậy chứ bà con biết trưa nay, trưa nay nè mới cách đây chắc 1 tiếng đồng hồ, tui, lâu lâu có 1 cái như vậy, lâu lâu có 1 lần như vậy, càng về sau càng nhiều, lâu lâu nó điếng 1 cái bà con biết không, nó điếng cái gì, không biết chết rồi đi về đâu. Mà cái điếng đó càng nhiều càng tốt, nghe nói hiểu không? Lâu lâu nó điếng 1 cái, sợ, chết rồi đi về đâu.

Tại vì cái dòng luân hồi mình nó dài, nó lâu lắm, cái sữa mẹ mình bú nó nhiều hơn 4 biển, nước mắt mình khóc nhiều hơn 4 biển trong thời gian đó cái cơ hội mình gặp Phật pháp rất là hiếm, cơ hội mình làm thiện rất là hiếm. Mà cái kiếp này mình gặp được Phật pháp mình tu được bao nhiêu, hiểu không? mình học được bao nhiêu, như cái sữa mẹ mình bú nó nhiều như 4 biển vậy đó, thì giờ may mắn mình được làm thân người học được ba mớ, tu ba mớ, bố thí ba mớ, giữ giới ba mớ, ngồi thiền ba mớ, niệm Phật ba mớ, phục vụ ba mớ cái gì cũng ba mớ hết thì gom lại được có 1 rổ hà, mà cái nợ xấu của mình nó tới 1 núi.

Thì khi mình biết sợ như vậy trong đời mà nó điếng nhiều lần như vậy thì nó đỡ hơn cái đũa hông có lần nào biết điếng hết đó, phải không ta? Điếng nó đỡ dữ lắm! Mà nó hay ở chỗ là thời của mình là thời mạt Pháp, cho nên chúng sanh mà biết điếng nó không có nhiều, cái chúng sanh mà biết điếng không có nhiều, đã biết điếng không nhiều mà cái lần điếng cũng rất là ít, hiểu không, hiểu

hả! Cho nên Bồ tát Tất Đạt chỉ nhìn thấy cái xác chết, thấy người già là Ngài đã điếng đến mức Ngài bỏ cung mà đi. À quên, này giờ có hiểu chữ điếng không, điếngggg.

Hoặc là Ngài Xá Lợi Phất ngài có 1 người em, em trai Ngài Xá Lợi Phất, Ngài có người em trai, thì trong cái lễ cưới thì theo cái tục lệ là cái người lớn tuổi nhất trong họ sẽ là cầm cái bình nước rót vô tay cô dâu chú rể để chúc phúc. Thì bà ngoại của Ngài là 120 tuổi thì được cả họ cử ra làm cái người rót nước, mà vợ ngài này mới có 18 20 thôi. Hai vợ chồng đưa tay ra thì bà ngoại 120 mới rót vô trong cái tay của tân lang tân nương, thì bà cầm cái bình bà cứ vầy vầy nè (run tay). Đưa em Ngài Xá Lợi Phất nhìn bà vợ mình mới có 18 20, mà liếc qua bà..bà ngoại 120, mới có một phần mười cái tuổi của bà ngoại. Các vị biết một phần mười nó.. không không, nhiều hơn một phần mười chớ, ngài thấy nó quá đi, mà vợ mình mới có 18 20 mà bà kia bà 120 phải không ta thì một phần sáu, một phần sáu. Thì... điếng cái liền, điếng cái nghĩ..trời ơi thời gian vợ mình mà nó giống như bà ngoại... nghĩ như vậy mà người ta tu 100 ngàn đại kiếp, em Ngài Xá Lợi Phất 100 ngàn đại kiếp. Thì mình thấy bà ngoại 1 cái rồi là ...bao nhiêu ân ái yêu đương gì là rơi rụng hết, trong khi đó cái duyên nó chín rồi, chín muối rồi. Rồi ngài nói mọi người rằng ngài nghe nó không có thoải mái mà đang đi rước dâu á ngài nói không thoải mái. Xong rồi nửa đường ngài để ai muốn làm gì làm ngài chung vô bụi đi mất.

Thì chuyện nó dài lắm mà đại khái là ngài kiếm chùa ngài xin xuất gia thì theo luật đó là Chư Tăng ..(nghe không rõ) chỉ truyền giới cho cái người nào mà được cha mẹ cho phép, được cha mẹ cho phép thì mới được truyền giới. Chư Tăng hỏi có cha mẹ gì hôn chứ còn cho ông cạo đầu bửa nào cha mẹ tới kiếm rất là phiền. Thì ngài nói rằng trời ơi người ta đi trốn mà làm gì có vụ cha mẹ cho phép (..cười). Thì hỏi gốc tích, ra hỏi làng thì ngài mới khai thiệt, ngài nói à quên ông anh của tui là đi tu ngon lành lắm nghe nói cũng có tiếng lắm à, hỏi tên gì thì ngài mới nói ông anh tui tên là Upatissa còn vô trong đạo nghe là Sariputta. Thì Chư Tăng mới nhớ lại Ngài Xá Lợi Phất ngài dặn Chư Tăng, hễ khi nào em ngài mà xin...Ngài có 6 đứa em, 3 gái 3 trai, mà ngài biết đều là A la hán trong kiếp này hết nên Ngài dặn Chư Tăng hễ nghe tới Xá Lợi Phất là cho tu hết (14:52'

[26/06/2026 - 09:26 - chau.nguyen20977]

(14:53')

Bởi gia đình ngài gia đình Tà kiến mà, đời bố mẹ mà gặt thì kiếp sau, quyền huynh thế phụ mà Ngài là huynh trưởng của Tăng đoàn mà, Ngài nói tôi biết cái căn cơ của họ không thể để họ ở ngoài cho nên cứ nói em tôi là .. gọt hết. Vừa nghe em ngài Xá Lợi Phất là các vị cho xuất gia, đặc A la hán. Và cứ như vậy lần lượt 6 anh em, 6 người em của Ngài cộng với Ngài nữa là 7, tức là cũng phải duyên lành nhiều kiếp lắm nhiều kiếp lắm á thì mới có cái chuyện là điếng như vậy nghe chưa. Rồi, có điều là trong vòng luân hồi có rất nhiều lần mình cũng điếng nhưng mà mình không biết Phật pháp, cho nên sao ta, nhớ Tứ thủ hồi sáng hong, hể mà mình 6 căn tiếp xúc 6 trần mà không có biết Phật pháp thì mình chỉ rơi vào 2 cái tình huống:

1/ là dính mắc bằng cách là thích thú

2/ là bằng cách là bắt mẫn

phải không ta? Rồi mà nếu mình thích thú thì mình lọt vô 4 cái Tứ thủ: một là chấp chặt vào cái mình thích, hai nữa là chấp chặt vào cái quan điểm nhận thức, ba là mình chấp chặt vào quan điểm hành trì, đó cái hành trì đó á và đương nhiên là 3 cái này nó đều nằm trên cái nền của cái thứ tư đó là chấp chặt vào cái ngã - tôi và của tôi. Thay vì mình thấy cái này do các điều kiện nó chớp tắt chớp tắt mà có, đằng này mình thấy nó là cái gì đó ghê gớm, quan trọng lắm, đụng tới cái này coi như đụng tới cái tôi cho nên mình mới nổi điên. Thì trong đó tui đang nói cái thứ 3 đó: giới cấm thủ. Mình cũng nhiều kiếp cũng có điếng chứ hông phải không nhưng mà tu theo cái pháp môn tà lao, tà lao ..thờ cái này thờ cái kia rồi cúng bái, hiểu hả, nhiều vô số kiếp mình tu toàn là... chứ tu Bát chánh đạo là không, chứ nếu mình tu Bát chánh đạo là mình đã Niết bàn thành Phật rồi, còn đằng này rất là nhiều kiếp cũng có điếng nhưng mà mình chọn cái rất là tà lao.

Ngay bây giờ nè, theo tôi biết nhân loại (cái phòng nó bột nó bụi lớp thì ho quá chừng, biết trái cóc hong, trái cóc chín mình đem cái hột theo mình ho mình nuốt mình kéo nó ra cho nó bớt ho, thì cái hột cóc á biết hong, cột sợi chỉ rồi nuốt rồi cái kéo ra... chấm muối ớt chấm muối ớt rồi cái nuốt, nuốt rồi cái kéo ra, thì nếu mà nó hông chết thì ngồi học nó hông có ho nữa).

Bây giờ bà con mới thấy, bị một chút chướng duyên một chút chướng duyên thôi là tu học nó đã khó rồi, chỉ ho thôi nó làm lia lịa là mình học hồng được, mà chỉ ho thôi. Hoặc là sợ máy lạnh thôi, rồi có nhiều người họ sợ nức họ cũng hồng tu được, cứ vô đám đông mà nức nó bỏ nó đi ra ngoài hiểu hôn, nói chung là 1 chút trục trặc.

Cho nên trong Kinh mới nói rằng là trong đời sống của mình không ai mà không bị trở ngại, thì cái trở ngại đó gọi là chướng, tiếng Phạn gọi là Āvaraṇa, chướng (apstaco - cần kiềm lại từ). Cái gì chướng ta? Có ba chướng: một là nghiệp chướng, hai là quả chướng, ba là phiền não chướng.

- Nghiệp chướng là gì? trong đời mình đã trót có một hoặc nhiều lần, hoặc vài lần mình tạo những nghiệp bất thiện mà cả đời nó cứ ám mình hoài không có tu được. Như tui biết nhiều phật tử họ lỡ phá thai á, cứ ngồi thiền là thấy nó bò lổm ngổm lổm ngổm nó lại nắm tay mamamama.. miễn là cô có phá thai, và miễn là cô đó thấy nó, tui đâu có nói đó là ma nhưng tui chỉ nói đó là do cái nghiệp, cô phá cô giết nó có phải là nghiệp không? rồi bây giờ cô thấy nó bò lổm ngổm đó có phải là từ cái chuyện cô giết nó không? nếu cô hồng giết cô có thấy không? như vậy đó có phải là nghiệp không, chứ nếu cô hồng giết, còn cái chuyện nó là vọng tưởng hay cái gì tui không cần biết nhưng mà vì cô có làm cho nên cứ ám mình hoài. Hoặc là có người phật tử họ lại họ kể tui nghe mà họ khóc, bà má họ tánh tình rất là kỳ, bà má đó khó lắm! Mà bà ở nhà không hà, mình đi làm mệt thấy bà về là bà là kiếm chuyện, mở miệng ra là gây cho nên bà nạt bà má, còn ăn uống thì bà cứ quăng phải xài chữ quăng á, bà quăng cái tiền chợ đó bà má tự xử, mà về mở miệng ra là gây. Mà bà má buồn tui gì kệ bà, hề mở miệng ra là 2 mẹ con gây, kéo dài đầu mười mấy hai chục năm má chết. Bà chưa từng cạo gió cho má, cạo gió, chưa từng cạo gió, chưa từng mà rờ trán má, chưa từng bóp lưng cho má, chưa từng nấu cho má 1 bữa ăn mà hỏi chứ má có ngon không! Cái chuyện cũng đơn giản phải không ta, đơn giản hong? rờ trán, sờ sờ mần mần cái lưng, nấu cho má 1 chén cháo hoặc 1 câu hỏi với má thôi bữa nay má làm sao, mấy cái chuyện đó gom lại chưa hết 1 bàn tay, chưa hết 1 bàn tay tui kể chưa hết 1 bàn tay. Vậy mà bà làm hồng nổi, làm hồng nổi tại tại vì mỗi lần mở miệng ra là nó gây, nó ác vậy đó, mà nói vậy cái vị hiểu hong ta, nhiều người nó khắc khẩu ngộ lắm, mở miệng ra nó gây. Đến mức mà cái chuyện đơn giản nhất bà nói là chuyện nhỏ xíu cũng phải gây. Có lần đó bà hỏi vậy chứ chiều nay con làm bí hồng có nấu ăn nữa má tính làm sao, là bắt đầu thôi mà kệ mà để cho tao tự tao lo hồi đó giờ mà có lo hồi nào đâu, có hiểu tôi nói không (21:25')

[27/06/2026 - 03:12 - chau.nguyen20977]

(sửa lại phần chữ in hoa)

Vậy mà bà làm hồng nổi, làm hồng nổi tại tại vì mỗi lần mở miệng ra là nó gây, nó ác vậy đó, mà nói vậy CÁC vị hiểu hong ta, nhiều người nó khắc khẩu ngộ lắm, mở miệng ra nó gây. Đến mức mà cái chuyện đơn giản nhất bà nói là chuyện nhỏ xíu cũng phải gây. Có lần đó bà hỏi vậy chứ chiều nay con làm BIẾNG hồng có nấu ăn nữa má tính làm sao, là bắt đầu thôi mà kệ mà để cho tao tự tao lo hồi đó giờ mà có lo hồi nào đâu, có hiểu tôi nói không (21:25') (21:26')

Mà trong khi theo tôi thì cái câu đó nó cũng bình thường, bị bình thường bà đi làm về bà nấu, hong phải nấu cho má, nấu chung ấy, rồi bà bỏ ra mạnh ai nấy ăn, chứ bà chưa vì má mà bà nấu riêng một cái thì hồng có. Như hôm bữa bà mệt bà nói chiều nay nè qua bên chị Ba chị Tư ăn hay đi tiệm ăn chứ tui hồng có nấu, bà hỏi câu như vậy mà bà cũng gây nữa, bà lấy, có nghĩa là bà nói mình không.., cây muốn lặng mà gió không muốn ngừng. Cứ vậy rồi tới ngày má lăn ra má chết, từ đó cứ Vu lan là bà khóc, bà thấy người ta có hiếu với mẹ là bà khóc cái đó là Nghiệp chướng, hiểu không? tức là mình lỡ trót làm 1 cái chuyện vậy đó, mặc dù bà không có bóp cổ má bà nhưng mà...cái gì ta bắt hiểu hỗn hào, cái đó gọi là nghiệp chướng.

Rồi có 1 lần nào đó mình xúc phạm Tam bảo, mình đốt chùa, đập tượng ...thí dụ như vậy gọi là nghiệp chướng

Còn trường hợp 2 đó là Quả chướng, là do cái nghiệp xưa mà bây giờ mình mới đầu thai vô 1 cái cảnh giới chó lợn hoặc mang thân người mà coi như bị bệnh trọng bệnh nan y, hoặc là đói nghèo coi như khốc liệt, có ai biết đói nghèo khốc liệt không ta, có người họ nghèo mà coi như ..cứu hồng nổi, cho tiền chứ 3 bữa nó tự nhiên cũng có cách nào tiền nó cũng đội nón nó đi à, cái chuyện đó tui có gặp. Bản thân mình nghiện ngập, bản thân mình bài bạc, còn không ở trong nhà nó có mấy cái chỗ rò rỉ, biết không, biết rò rỉ hong, thằng con hồng biết nó làm cái gì nó nợ cả vũ trụ luôn. Cho nên cứ

làm ra 1 đồng là mất 1 đồng mà ở đây tui hy vọng đừng có ai bị cái đó, biết cái cảnh đó không, nhưng mà hiểu không, không cách nào dư được hết đó. Bà má thì nằm ho suốt năm nội mà tiền thuốc của bà là mình đã đuối rồi, còn tặng khuyến mãi thêm bà ngoại nữa, bà ngoại bà cứ bị thấp khớp, mà bà má thì bị mấy chứng mẫn tính á nằm rên suốt, mà thêm 2 đứa con nó nghiện, đứa thì chích hút, đứa thì coi như nó đánh bài, cái đó gọi là Quả chướng, cái đó là coi như không cách nào ngóc đầu lên được đừng có hồng mà tu học gì hết. Mả ở đây có ai hiểu cái đó không, mà nó lạ là tui hồng có vợ con mà mấy cái đó tui biết rất là rành. Mà nhiều người .. con biết con may mắn lắm con để bọc điều, làm gì có người khổ dữ vậy, hồng tin hồng tin, ngộ lắm, có nhiều người họ ngộ lắm. Chứ mấy cái đó tui rành 6 câu. Hoặc là do cái quả gặp thẳng chồng không ra gì, gặp con vợ không ra gì, gặp 1 cái đám đệ tử không ra gì thì cái đó gọi là Quả chướng, cái nghiệp làm sao mà nó nặng đến mức mà chữ nó nó cũng không hiểu, mà nó ngồi lì ra đó nó học hoài cả tuần thì cái đó là Quả chướng. Mà mình nhìn nó là đã nổi nóng rồi nhưng mà nó cứ lì ra đó cái đó là Quả chướng. Chứ mình thấy học trò của mấy thầy như là thầy mình tuệ Pháp Hoà đứa nào đứa này cái mặt nó sáng trưng à nói 1 nó hiểu 10 mà nó còn khen thầy nói dễ hiểu nữa. Còn bên đây chữ xối xả chữ tới tấp mà nó vẫn không hiểu mà Đạo giảng mặt đơ ra đó là Quả chướng (cười..).

Rồi cái thứ 3 đó là Phiền não chướng, có nghĩa là tự nhiên, mà hồng phải tự nhiên mà do huân tập của nhiều đời, tích lũy nhiều đời, mình bị kẹt vô 1 vài cái thứ phiền não mà nó đủ làm cho mình cái đầu nó tối thui, hôm bữa tui có giảng cái này chưa? Có đứa cái tánh ganh tỵ nó vô địch, nó đi đâu, 1 là ở nhà thì ghen chồng, hồi xưa là ghen bồ còn bây giờ là nó ganh tỵ, nó vô chùa nó ganh tỵ nó thấy ai hơn nó hoặc bằng nó cũng ghét nữa, rồi cứ vô cái Pháp hội là người ta lo học còn nó lo nó lườm lườm lườm lườm vậy nè, sao mà học. Còn có đứa thì bị cái tính bủn xỉn, nó bị mất 1 ít tiền rồi - hong phải mất mà bị hao, hao chứ hồng phải mất thì nó học hồng nổi. Mà phiền não thì, hy vọng 1 lát nữa tui giảng cái phần phiền não, bây giờ chỉ ôn lại thôi.

Thì bị 1 cái phiền não hoặc nặng nhất là Vô minh, Tà kiến, mình nhiều dính mắc quá, thích nhiều cái quá học Đạo cũng không được, tham á, tham đắm, đa tình cũng không được mà tham của tham tiền quá cũng không được. Tánh nhiều sân si quá học Đạo cũng không được. Tà kiến lo chỉ nghĩ chuyện tầm bậy không hà, ông thầy ông nói 1 đường hiểu 1 nẻo cũng là học Đạo không được. Hoặc là vô minh nói chậm hiểu cũng là học Đạo cũng không được thì tổng cộng lại gọi là Phiền não chướng, đây nhớ ha, Phiền não chướng (26:59')

[29/06/2026 - 09:30 - chau.nguyen20977]

(27:00')

Rồi thì do trong cái dòng luân hồi mình không có cái cơ hội ở môi trường học Đạo, không gặp được Thầy bạn để mà học Đạo, mà bản thân cũng không quan tâm đến chuyện học Đạo, 3 cái: bản thân, môi trường và Thầy bạn không có, cho nên cứ đời đời sanh ra nó cứ ù lì vậy hoài nó tiến hồng nổi, hiểu không, khổ như vậy!

Cho nên kể chuyện riêng của tôi cho bà con nghe. Trong 1 ngày như vậy nó phải có vài lần nó điếng hoặc tệ nhất 1 tuần phải có vài lần thì nó mới chịu tu. Còn nếu mà nó cứ anh dũng bất khuất không ngán sợ cái gì hết mình thấy nó hay đó nhưng mà cái thứ đó khó tu lắm, bởi vì 1 khi mà mình chung xuống đất làm cái con này con kia thì cơ hội đi lên rất là khó. Bà con giờ mấy cái chậu này lên bà con thấy mấy con lúc nhúc dưới đó, biết không ta, giờ mấy cái chậu này lên nè mà mình mà xuống đó rồi là ngàn năm mây trắng bay luôn; hoặc là làm mấy con hào nó bám trong đá thì coi như bao nhiêu Phật ra đời cũng không xi nhê gì hết.

Dĩ nhiên có người họ, trong Kinh nói nhiều người họ nghe họ biết sợ nhưng có người thì họ nói...

Bên Thụy Sĩ chờ ai, bên Thụy Sĩ có mấy người họ học Đạo họ cũng giỏi lắm, mà nghe tui nói vậy cái nói: thôi kệ làm con hào nó không có biết buồn, không biết ghen, không biết giận, không biết sợ; rồi có 1 bà bà nói kệ làm con gì cũng được miễn đừng có đi làm ở công ty là được, bởi vì 5h sáng là phải lội tuyết đi, tối rồi đi xe lửa về tới nhà cũng 7h, mệt dữ lắm, rồi gặp chồng con rồi.. thôi làm cái con gì khỏi đi làm, chỉ đơn giản vậy thôi, chỉ đơn giản vậy!

Có người thì chán hôn nhân chỉ mong làm cái con gì đừng có đám cưới, có người làm mệt chỉ mong làm con gì mà khỏi có đi làm, hiểu không ta, rồi!

Mấy ngày nay mình học toàn là Thế giới hiện tượng, chiều nay mình học Thế giới bản thể. Hiểu Thế giới hiện tượng không, là mấy ngày nay mình học toàn là cái vỏ ngoài không, bây giờ mình học

vô cái ruột nè - Thế giới bản thể. Hoặc là mấy bữa nay mình học Thế giới vĩ mô thì nay mình học Thế giới vi mô, Thế giới hiện tượng giờ qua Thế giới bản thể. Rồi, ghi:

+ Tất cả chúng sinh và vạn vật trong vũ trụ (dạy giáo lý mà đọc cho chép thì tui cũng lâu lâu mới có 1 lần), tất cả chúng sinh và vạn vật trong vũ trụ nằm gọn trong 2 thứ thành tố, nằm gọn trong 2 thứ thành tố là Tâm và Vật, Tâm và Vật. Cái nào là Vật thì chỉ đơn giản là Tứ đại, chỉ đơn giản là Tứ đại với những định nghĩa đặc biệt, với những định nghĩa đặc biệt theo Phật pháp (đất, nước, lửa và gió chỉ là những trạng thái không hình thù, không trọng lượng và không choáng chỗ không gian), được không ta! Tui mơ là ngày xưa mà nấu mà cách đây... năm nay tui làm Thầy chùa cách nay 47 năm, mà giá mà hồi đó mà 47 năm về trước mà tui được học giáo lý như vậy nè thì đỡ mất biết bao nhiêu là thời gian.

Hồng phải tui chê mấy ông Thầy mà bị mấy Thầy hỏi xưa dạy theo cái kiểu...kiểu cổ điển í, thế rồi tui tức tui không biết tại sao mình phải học cái đó, mà hồng chịu nói. Rồi tới bây giờ cũng có những người Phật tử họ cũng đồng ý họ nói với tôi rằng thích học kiểu cũ hơn, mà học xong rồi quăng ra đó không biết làm cái gì hết. Cái 3 Tạng trong đó có Tạng A tỳ đàm nó có nhiều cách học lắm, học như là học toán á, biết nhưng mà sau đó xài hồng có được; cách học thứ 2 đó là lấy A tỳ đàm làm chìa khóa để hiểu 2 Tạng còn lại.

- Cách học thứ 1 là học để thỏa cái trí tò mò thôi nhưng mà rồi cũng liệng vì thấy nó không có giúp được gì;

- cách học thứ 2 là khá hơn 1 chút học nó để lấy A tỳ đàm mới hiểu được Tạng Kinh, chứ không A tỳ đàm hiểu Tạng Kinh hồng được;

- cách học thứ 3 mới thấy rằng học A tỳ đàm chính là mình học về con người của mình, học để mà tu tập Tứ niệm xứ, cách học thứ 3 mới đúng.

Mà Phật tử thì nó nhiều, nói vậy chứ nó nhiều phe lắm cho nên tôi nói quý vị đừng có buồn, tôi không có mong quý vị ở Nha Trang nó hiểu, mà tui hy vọng những người ở xa nghe lại họ hiểu (32:48')

[30/06/2026 - 09:31 - chau.nguyen20977]

(32:49')

Chứ còn Nha Trang, thì tới bữa cuối rồi..ón óc, nổi da gà, rùng mình, ớn lạnh, muốn tuột đường huyết luôn, nhìn muốn tuột đường huyết luôn (cười).

Cái chỗ này là phải ghi bằng mực đỏ nè:

"DO CĂN CƠ THẤP KÉM HOẶC NGHIỆP XẤU ĐỜI TRƯỚC, KHÔNG ĐƯỢC GẶP MINH SƯ THIỆN HỮU NÊN CÓ NHỮNG CHÚNG SINH CHỈ BIẾT VUI ĐÀU TRONG THẾ GIỚI VẬT CHẤT, SUỐT ĐỜI SỐNG KHÔ THÍCH GHÉT BUỒN VUI TRÊN NỀN TẢNG VẬT CHẤT, HỌ ĐƯỢC GỌI LÀ CHÚNG SANH DỤC GIỚI".

Cái bài giảng chiều nay nó rất là quan trọng, nó quan trọng đến mức mà nếu tui có thần thông mà tui biết rằng các vị không ai hiểu hết thì tui nghĩ mình chấm dứt chiều nay không nên học nữa, mà may là tui không có thần thông, cho nên tui hy vọng có người hiểu chứ còn theo cái con mắt nhìn của tui đó thì chúng ta không nên mất thời gian nữa vì bài này rất là khó hiểu.

Cho tôi hỏi 1 câu nó rất là đời, ở đây có ai từng học Vật lý không? có học qua có biết chút ít về thuyết tương đối của Einstein, đọc tên đúng là Einstein, đọc bên đây là anh-si-tanh. Đó là 1 cái lý.. hỏi ông còn sống ông nói thế này, ông mất năm 1955, ông nói: thời còn trẻ tôi nghiên cứu về các học thuyết tương đối, về già tôi học cái tính tương đối của các học thuyết (tiếng Anh: Theory of relativity). Hồi nhỏ là ông nghiên cứu về học thuyết tương đối, nhưng về già ông học cái The relativity of theories, hồi nhỏ là ông nghiên cứu về học thuyết tương đối, nhưng về già ông nghiên cứu cái tính tương đối của các học thuyết, hiểu cái câu này không ta.

Có nghĩa là trước thời của ông người ta nghĩ trọng lượng là cái có thật, tốc độ là cái có thật, hiểu hôn. Nhưng mà khi mà ông là người tìm ra cái công thức mà $E = mc^2$ hiểu cái đó không ta ông mới thấy rằng những cái đó đều là tương đối, nghĩa là cái trọng lượng hay tốc độ nó chỉ có giá trị trong 1 điều kiện nào đó thôi. Tôi ví dụ thôi, tôi ví dụ. Ví như như mình thấy cũng cái trọng lượng đó mà nằm trên bờ và dưới nước nó khác nhau hiểu không ta, hiểu hả. Cũng cái trọng lượng đó mà ở cái tốc độ nào đó nó sẽ khác đi phải không ta, có biết chuyện đó không, đồ giả là chỗ đó.

Cho nên có 1 lần Charlotte viết thư cho Einstein ông nói thế này: ngài vĩ đại là vì không mấy người hiểu được cái học thuyết của ngài; cái ông Einstein ông mới trả lời: ngài vĩ đại là vì cái thằng nào cũng hiểu được mấy cái hài kịch của ngài, hiểu hôn, ngài không cần nói nó thấy cái tướng ngài đi có cái chòm râu ở đây là nó mắc cười rồi, không cần nghe nói, hiểu hôn, hai vị khen nhau như vậy (37:20')

[01/07/2026 - 02:53 - chau.nguyen20977]

(37:21')

Và từ chỗ tui ở bên Thụy Sĩ đi xe lửa chỉ có 2 tiếng rưỡi là tới cái làng Vevey, cái làng đó là ngày xưa lúc cuối đời là Charlotte về ở đó. Ở đó có rất nhiều cái dấu vết của ông và có rất nhiều cái tượng đài kỷ niệm ông - Charlotte. Thì tôi quay trở lại, chiều nay mình đã động đến 1 cái vấn đề rất là trừu tượng và rất là khó hiểu nó giống như tôi nói thuyết tương đối của Einstein vậy đó. Đó là Thế giới và Vũ trụ nó được cấu tạo bởi 2 thứ là Tâm & Vật, hiểu chưa, thì Tâm á...thì lát nữa mình học sau, giờ mình học về Vật trước.

_ Vật ở đây gom gọn lại có Tứ đại nhưng mà những Tứ đại này phải được hiểu là trạng thái, hiểu không ta, những trạng thái không hình thù, không trọng lượng và không choáng chỗ không gian, xong chưa, nhưng do có những chúng sanh nó bị tiền nghiệp vì căn cơ vì thiếu điều kiện học hỏi nên nó chìm sâu trong vật chất, hiểu không (viết tới đâu rồi). Hạng này thấy đất qua những gì mình sờ chạm được, hiểu không ta, bây giờ hiểu chưa, đó... như đất đá, cây cỏ, người thú (hiểu không ta, đó) mà trong khi đó chỉ là những trạng thái thôi nhưng mà do căn cơ của nó thấp cho nên nó gọi những cái cứng mềm đó bằng những cái tên rất là mỹ miều, đó là da thịt, đó là quần là áo lụa, đó là nhà cửa, đó là vàng, đó là ngọc hiểu không; chứ thật ra nó chỉ là cứng - mềm, mịn - nhám và nặng - nhẹ thôi, hiểu không?

Giống như là thằng khùng, nếu mình tỉnh mình hiểu đó là rác, nhưng mà thằng khùng nó nhìn thấy đó là 1 vòng hoa đội trên đầu được, mà nó là khùng. Hồi xưa có nhà thơ Bùi Giáng một nhà thơ lớn của Sài Gòn của Việt Nam, khi ông chết ta nói ông.. áo ngực của phụ nữ ông mặc luôn, mà mặc bên ngoài, rồi ông lấy nguyên cái lưới, cái lưới...mà của quạt máy ông đem đội giống như vương miện vậy á, đủ cách. Bị khi mình khùng rồi á, mình hiểu vấn đề nó không có giống như mấy đứa tỉnh.

Nhưng, trong mắt Bạc Thánh cái đám của mình là cái đĩa khùng, mà nghe vậy là bắt đầu mình nổi điên rồi, nói hồng có hồng có chứ trong mắt Thánh nhân mình là những đứa khùng vì mình thích mình ghét những thứ mà vị A la hán thấy có gì đâu mà thích có gì đâu mà ghét, hiểu không ta!

Hiểu, giờ vừa hỏi vừa run vừa hỏi vừa run. Cho nên nói mình là phạm phu là mấy thằng khùng thì mình giận, còn vị A la hán tại sao mình chửi mà ngài không giận là bởi vì khùng mà giận cái gì, ngài mình mình như mấy hăng khùng vậy giá giận cái gì, hiểu không? ghê chỗ đó... có nghĩa là do cái căn cơ mình nhìn thế giới qua cái vỏ ngoài.

Lẽ ra phải hiểu Đất chỉ đơn giản là trạng thái cứng mềm, mịn nhám, nặng nhẹ; Nước là trạng thái tan chảy, ngưng tụ và kết dính của các nguyên tố vật chất, của các nguyên tố vật chất. hiểu chưa; Lửa là tất cả nhiệt độ nóng lạnh và Gió là trạng thái xê dịch, thúc đẩy, trương phồng và áp suất hiểu không, chỉ là trạng thái

(42:02')

[02/07/2026 - 09:25 - chau.nguyen20977]

(42:03')

Nhưng mà do mình chỉ biết sống ở trong cái cõi Dục, xong chưa, hiểu không ta.

Một người chìm sâu trong vật chất thông qua 6 căn (cái bài giảng chiều nay rất là quan trọng, quan trọng đến mức mà mình có thể ghi trong vòng 15 phút rồi mình giải tán tại vì về gặm cho được cái khúc này nè..) thông qua 6 căn đúng không, đề từ đó Thế giới quanh họ có vô số thứ để bận tâm như núi, biển, rừng, ruộng, (chịu khó phải ghi hết đi đề về chứ ghi tắt về cái thấy nó hồng hiểu, nó dài nhưng mà phải dài mới hiểu) phở xá, con người, chim muông, súc vật... (không có phước ba la mật nghe cái này một là không hiểu hai thấy có cái gì đâu mà bận tâm, hiểu tôi nói không, có rất nhiều người họ học toán lý hóa ở trường xong rồi về họ liệng 1 cái đùng trong cái ngày tốt nghiệp, có biết cái đó không ta, có không, có nghĩa là nó đúng cái ngày mà nó nhận cái bằng tốt nghiệp nó đứng trước cái trường vĩnh biệt toán lý hóa, nó không có 3 cái sin cos gì đó là vĩnh biệt, từ đây về

sau nó chỉ chơi có cộng trừ nhân chia là nó đủ sống rồi, 3 cái ma trận khai căn đẳng thức gì đó buồn ời ta xin chào mi khi tình yêu vỗ cánh bay đi, nó không có hứng thú, mà trong khi đó có những đứa nó mê đến cái mức mà mấy cái bài toán của trường không đủ cho nó phê, nó ra nó mua mấy cái cuốn mà bài giảng mấy bài toán khó nó về nó chơi tiếp có thấy cái đó không, rồi có nhiều thằng nó mê cờ tướng nó chia thành nhiều cặp, có thằng nó vác cái bàn cờ nó đi nó năn nỉ người khác chơi, còn nhiều thằng nó năn nỉ không được nó mua mấy cái trận khó đó biết không, tui nói có hiểu không, có mấy cuốn mà nó chuyên in mấy cái bàn mấy cái ván mà coi như là Nam Tào Bắc Đẩu mà đánh trên núi hồi xưa đó nó đem về nó nghiên cứu, nó gỡ từng trận từng trận; còn có đứa mà nó dòm cái bàn cờ như nó nhìn hình ông cố nó vậy nó hông hiểu, có hả?).

Phật pháp y chang như vậy, không có duyên mà nghe cái này nó đực cái mặt ra, nó thấy không cần thiết phải học, nhưng khi mà mình có phước mình nghe mấy cái này mình Ờ, mình thấy như có người lôi mình ra khỏi cái đồng rác để mình sạch sẽ hơn, lôi mình ra khỏi cái môi bùng bùng, lôi mình ra khỏi cái tô canh hẹ hiểu hông? Còn mà không có duyên thì nghe thì (ngáp) sao nghe Phật pháp mà sao hông nghe Giới Định Tuệ gì hết mà nghe toàn ba cái gì ngộ quá, rồi xong! Còn có nhiều người họ theo Đạo rồi họ chỉ mê cái gì mà có cầu nguyện á, có cái nam mô nam mô là họ chịu đó.

Học với tui từ hồi 1 tuần nay không có nghe cầu gì hết trơn, mà tui còn có cái lạ là học với tui hong vô hong có niệm Phật đúng không, Nam Mô... là hông có, tui vô là tui phang thẳng vô là chửi phũ đầu chửi tới tấp chửi xối xả. Chứ mà ra là mấy khóa tu học hong có đề đầu nha, khóa tu học buổi trưa là phải ăn chung, trước khi ăn là phải tụng, còn mấy cái giờ học trước khi vô học là phải tụng rồi cứ kết thúc buổi học là nguyện đem công đức này..gì phải hong? còn tui làm gì có công đức mà hồi hướng, chửi suốt buổi làm gì có hồi hướng (cười..) cho nên là nhiều người học với tui họ phản ánh là học với ông này lạ lắm, ông này thuộc về hàng độc mà hàng lạ. Mà cái quan trọng nhất là mình học cái gì, mà cái thứ Nha trang này nó khoái cái hàng căn bản, có ca có kệ, phải có ngân có nga cho vừa lòng mát dạ. Rồi, tới đâu rồi!

_ Rồi từ đây tha hồ phiền não, thích ghét.

_ Đối với người nhàm chán vật chất thì bao nhiêu thứ trong vũ trụ chỉ gom gọn có 10 thứ để họ quan tâm: Đất, Nước, Lửa, Gió, Xanh, Vàng, Đỏ, Trắng, Hư không, Ánh sáng. Mà tại sao? Vì đây là 10 đề mục để họ tập trung vào đó mà đắc thiền. Hiểu không, hiểu hả! (Mà không hiểu mà cứ đi học như vậy có nên không? Có nhiều người họ thích cái mùi của đám đông, sao mà nó nực dừ vậy hay là do mình nóng...), vì đó là đề mục để họ tu thiền, rồi. Đối với (họ) đối với hạng này bản chất vũ trụ chỉ là Đất, Nước, Lửa, Gió; vô ngoài của vũ trụ chỉ là 4 màu, cùng Hư không Ánh sáng.

_ Họ nhìn vào 1 miếng đất, 1 vũng nước, 1 ngọn lửa, chú ý 1 khe gió rồi tập trung tư tưởng niệm hoài 1 chữ: ĐẤT ĐẤT ĐẤT, NƯỚC NƯỚC NƯỚC, LỬA LỬA LỬA, GIÓ GIÓ GIÓ. Nếu đủ duyên thiền định (trong) từ tiền kiếp thì hành giả sẽ đắc định từ đề mục ĐẤT và thành tựu thần thông, có thể biến hiện ra mọi vật mình muốn, có thể đi trên Hư không hoặc mặt nước bằng tốc độ nào mình muốn vì đối với họ ở đâu cũng là mặt đất.

_ Người đắc thiền bằng đề mục NƯỚC thì có thể tạo ra đại dương, mưa bão, lũ lụt, có thể độn thổ vào lòng đất hay xuyên tường như xuyên qua nước vì với họ ở đâu cũng là Nước (hiểu hông, kỳ này 7 ngày mà dạy thiệt là kỹ luôn, mai mốt biết thần thông là gì luôn, hiểu chưa, bây giờ mới hiểu).

_ Người đắc thiền bằng đề mục LỬA có thể tạo ra ánh sáng, có thể tạo ra lửa để thiêu cháy thứ mình muốn (vì khi mà họ tập trung mà họ đắc thiền rồi đó, thì lúc bấy giờ nó hay chỗ này nè, là cái tâm nó định đến mức mà họ có thể biến tạo ra, họ đắc đề mục gì thì họ sẽ tạo ra cái thứ đó như họ muốn hiểu không).

_ Người đắc thiền bằng đề mục GIÓ thì có thể tạo ra giông bão, xê dịch vạn vật và nếu cần không thứ gì là có trọng lượng, hiểu không ta, nghĩa là 1 tảng đá mà nó to chừng họ để tay họ nhắc lên (...hiểu chưa, rồi bây nữa, cái thần thông đó là do người ta tưởng tượng chứ nó không phải là do tu thiền..không được ghép tùm lum như vậy vì cái đó là do... (nghe không rõ) cái đó em hiểu rồi là do Sư của em nói rằng tề thiên tu thiền là hông có đúng cái đó là tào lao. Giống như có bao nhiêu cách để tạo ra tiền hiểu không, có hiểu tôi nói không, trong đó có ăn c.ướp cũng tạo ra tiền, lừa đảo cũng tạo ra tiền, rồi bây giờ mình..cái thằng làm ăn lương thiện nó cũng tạo ra tiền như vậy mình thấy thằng nào nó giàu mà nó có tiền mình cũng quy về lừa đảo được không? không, tại vì mình thấy cái

thằng nó đi ăn cướp nó cũng có tiền thì chắc ba em cũng đi ...ăn cướp, má em làm ..gái đi. iếm á tại vì em nghe nói là cướp và gái đi. iếm là có tiền, em hiểu rồi em hiểu rồi ba em làm cướp má em làm đi. iếm có tiền nuôi em được không?? sao hồng được? làm cướp làm đi. iếm cũng hạnh diện lắm chứ có gì đâu? rồi, hiểu không ta?) (54:50')

_ Người đặc thiên bằng đề mục..(Gió hồi này là xong rồi, Hư không chưa, màu, nó phải có màu nữa, đi về đi, buồn ngủ thì đi về đi, nhớ chồng phải không, không, đi học mà nhớ chồng là cái đầu nó như rác vậy á). Rồi, Người đặc thiên bằng đề mục màu Xanh (tức là nó nhìn 1 cái vật màu xanh nó cứ niệm hoài Xanh Xanh Xanh Xanh Xanh Xanh nếu mà đủ duyên, thêm chữ đủ duyên nha, dân Nha trang quên chữ quan trọng, còn cái thứ mà cái đầu như Nha trang thì càng niệm thì người nó tái méc chứ không đó đặc thiên gì hết á, phải thêm cái đủ duyên nữa), người đặc thiên bằng đề mục màu Xanh có thể tạo ra bóng tối và nhuộm xanh những gì mình muốn. Thí dụ như bây giờ mình nhìn mình muốn nguyên cái tòa nhà đó xanh lè thì nó xanh nghe kịp không, hoặc là bây giờ nắng chang chang mình nói Nha trang hãy tối thui trong vòng 3 phút, 5 phút, nửa tiếng là nó tối thui, hiểu không? (56:05')

[03/07/2026 - 09:32 - chau.nguyen20977]

(56:06')

(thay đổi cả thiên nhiên) Dĩ nhiên, nó có 2 cách:

- một là nó thay đổi cho mọi người cùng thấy như vậy

- hai là nó chỉ muốn cho cái người đó thấy tối thui thôi cũng được, cả 2 cái đó.

Thí dụ như trong Kinh nói là (thấy không, không có chịu mua sách nó khổ vậy đó, cái bộ này nè, bộ Kalama), ngài Anan ngài nói.. Đức Phật Ngài dạy là: nếu ta muốn ta có thể khiến cho vô số vũ trụ nghe tiếng nói của ta. Thì ngài Anan mới hỏi: Bạch Thế Tôn bằng cách nào, bằng cách nào vô số vũ trụ có thể nghe Ngài nói?

Mà trong khi các vị biết các múi giờ khác nhau phải không ta? bây giờ là mấy giờ rồi? 6h thì Châu Âu bây giờ là..Paris bây giờ là mấy giờ, giờ khuya rồi 12h, mà Mỹ bây giờ là mới có 12h trưa thôi hiểu không ta?

Rồi, bây giờ Ngài muốn cho 1 triệu vũ trụ nghe được tiếng Ngài nói thì làm sao? thì chuyện đầu tiên là Ngài nhập vô đề mục màu Xanh, mà Ngài nhập rất là nhanh chứ không phải nhập như mình xếp cái bằng ngời hi hà hi hà cả buổi, Ngài chỉ nghĩ thôi, Ngài chỉ nghĩ đến màu Xanh Ngài nói là trong 1 triệu vũ trụ hãy tối đi - tối trong vòng 1 second, 1 giây thôi, hiểu không, thì lúc đó toàn vũ trụ nó tối mịt chỉ trong tích tắc 1 giây thì lúc đó Ngài mới nhập qua đề mục màu Trắng, Ngài nói 1 triệu vũ trụ hãy sáng rực đi, nghe kịp không?

Trước hết Ngài làm cho nó tối mịt đầu cho nó đang mặt trắng mặt trời đẹp đẹp đẹp.. Ngài chỉ nói là, Ngài chỉ nghĩ đến màu xanh và Ngài nói rằng 1 triệu vũ trụ hãy tối mịt, và sau đó Ngài nghĩ đến màu Trắng và Ngài nói rằng 1 triệu vũ trụ hãy bừng sáng, thì lúc đó là..hiểu không ta? đang tối mịt thì tự nhiên nó bừng sáng thì tự nhiên nó làm cho người ta phải chú ý. Thì lúc đó mà Ngài lấy được, thu hút được sự chú ý của người ta thì lúc đó Ngài bắt đầu thuyết pháp, bắt đầu Ngài thuyết pháp.

Mà đương nhiên thì bà con thời này thì nghe hồng có tin, bà con thấy nó hơi phong thần nhưng hỏi thì tui nói vậy thôi chứ còn ...cái biết mình về vũ trụ không có nhiều cho nên mình nói lời Phật thì..mà nó ác chỗ này nè, trước khi mình học được cái Chánh Pháp á mình bị nghe ba cái lời ba cái chuyện phong thần nó quá nhiều đi, như cô này cô vừa nghe Phật pháp là cô đem Tây du vô tức là cái đầu nó đã là p.hân không hà, bây giờ kêu nó nhảy ra khỏi nó nhảy hồng được; như cái cô mà sáng sáng mà lên nấu ăn cho tui là cô nói Phật pháp gì Phật pháp cô đều đưa vô cái hệ quy chiếu là Kim Dung hết, thí dụ như Bát Chánh đạo là thuộc về Lục mạch thần kiếm hay là đàn chỉ thần công của Hoàng dục sư, hà môn công của Tây độc đại khái như vậy... họ không có biết, ở đây A Tỳ đàm làm sao họ biết, họ hiểu cái thần thông theo kiểu văn hóa Tàu mà giải thích cho nghe là chết luôn.

_ Rồi! Vàng, hành giả đặc thiên bằng đề mục MÀU VÀNG có thể tạo ra ánh sáng vàng và nhuộm vàng những gì mình muốn.

_ Đối với đề mục MÀU ĐỎ cũng vậy.

_ Riêng đề mục MÀU TRẮNG thì có chỗ đặc biệt hơn các màu khác.

thứ nhất: Người thuộc nhóm Trí tuệ (có nhớ 6 khuynh hướng tâm lý không ta, có nhớ thì nói đừng có nói dốt, nhớ không?) Dục, Nộ, Độn, Đãng, Mộ, Ngộ ...thì những người thuộc nhóm Ngộ tánh í thì rất thích hợp với màu này; và đặc biệt những người muốn trao đổi 2 thứ thần thông:

- Tha tâm thông (đọc hiểu tâm người có biết cái đó không ta, đó là người có tha tâm thông nhìn con lợn, con người, Chư thiên mình biết người ta nghĩ cái gì)

- và Thiên nhãn thông (thấy được những gì nhỏ nhất và xa nhất như mình muốn) thì đều phải tu tập đề mục MÀU TRẮNG.

Vì người đắc thiên bằng đề mục MÀU TRẮNG có thể nhuộm trắng những gì mình muốn, có thể tạo ra ánh sáng soi rọi tất cả những góc khuất trong và ngoài vật chất. Tùy phước duyên và trình độ của mỗi cá nhân mà mỗi hành giả thấy được bao xa bao sâu (bao xa là sao ta, còn bao sâu, hiểu không, mà cái đám này nó không hiểu)

_ Hành giả đắc thiên bằng đề mục HƯ KHÔNG thì có thể đi xuyên qua mọi chướng ngại và hóa không mọi thứ mình muốn (biết hóa không không, hóa không là sao, hiểu không ta).

_ Hành giả đắc thiên bằng đề mục ÁNH SÁNG thì cũng làm được những việc giống như người đắc thiên bằng đề mục màu Trắng (Ánh sáng với màu Trắng nó cho ra kết quả giống nhau. mà bà này ngộ lắm, nói Hư không học rồi mà cứ canh học rồi là bà chưa học, học rồi đó - nói chưa học, thôi mình dẹp đi mình đi về nhà)

Xanh Vàng Đỏ Trắng Hư không Ánh sáng học hết rồi, rồi bây giờ nghe giảng nè, cái này bắt buộc phải nghe chứ chép là tui muốn khùng muốn giết quý vị rồi đó.

Có một lần Đức Phật Ngài dạy thế này, cái thần thông đó - tui đang nói về ngôn ngữ của mình bây giờ nha chứ Đức Phật hồng có dùng ngôn ngữ của mình. Thần thông chỉ là cái thứ khuyến mãi mà cái chánh của tu thiền đó là sự định tâm (1:05:45')

[04/07/2026 - 09:41 - chau.nguyen20977]

(1:05:46')

Trên cái nền tảng định tâm đó mới tu tập Tuệ quán, tu tập Chánh niệm, Tứ niệm xứ tốt hơn, cái chánh là để hỗ trợ cho Tuệ; còn 3 cái thần thông hiện hiện kia là khuyến mãi. Cho nên mới có cái chuyện Ngài ca Diếp mà ngài lội sông, hiểu không, mà Đức Phật Ngài không có bay mà ngài đi bộ, có nhớ cái đó không? Nhớ, hoặc Ngài cần gì ngài đi bát, cứ ngồi đó, muốn cái gì thì nó ra nguyên 1 bàn mắc cái gì mà phải đi bát chỉ cho nó cực, nhiều khi mình đắc thần thông thì muốn đắc thần thông là phải không thích cái gì, mà đã không thích cái gì thì tới hồi đắc họ không có hiện ra nữa. Bây giờ anh muốn đắc thần thông là anh phải không thích gì, mà khi anh không thích gì anh mới đắc, mà tới hồi đắc gì thì anh sao, không thích gì đúng không, hiểu không?

Muốn đắc thiên thì phải không thích gì, không thích trước, không thích gì thì mới đắc thiên, mà chưa đắc thiên là đã không thích rồi nó mới đắc, như vậy rồi tới hồi đắc rồi á làm sao có thích được nữa, phải không, bây giờ hiểu chưa?

Có lần Ngài dạy: NÀY CÁC TỶ KHEO, CÁI CHUYỆN MÀ ĐỌC HIỂU TÂM NGƯỜI NÓ CHỈ CÓ GIÁ TRỊ KHI NÀO DÙNG NÓ ĐỂ MÀ ĐỘ NGƯỜI THÌ MỚI CÓ GIÁ TRỊ!

biết độ người không, có nghĩa là mình nhìn coi nó ngu quá, dùng cái đó để coi nó đang nghĩ gì để mà giúp nó chứ ngoài cái chuyện đó ra, nếu mà đũa nào mà độ không được thì mình cũng không cần rọi nó làm chi. Mình có đèn pin mình rọi khắp nơi hay mình chỉ rọi chỗ cần thiết? có hiểu không, đèn pin thì nó hết pin rồi thôi bây giờ tôi so sánh đèn điện đi, đèn điện mặt trời nó không có hao nhưng mà mình có cái đèn ăn mà cứ rọi hoài hay mình chỉ rọi chỗ cần thiết?

Thì đây cũng vậy cái người mà không có thần thông mình mong mình có mình rọi để làm đủ chuyện, tới hồi mình có rồi cái lòng nó nguội ngất hà, hiểu không, bởi vì thấy đâu cũng vậy.

Giờ tôi hỏi các vị nè, các vị có đủ siêng đề mà ra ngoài sân này đêm mấy cọng cỏ không? tại sao vậy, vì nó không cần thiết, có thêm câu nữa, câu nữa hay lắm nè, không hứng thú! tại vì có nhiều thứ không cần thiết nhưng còn chút hứng thú, còn cái này nó đã không cần thiết mà nó cũng không hứng thú.

Tự nhiên buồn buồn xuống xúc 1 chén gạo ra ngồi đếm, có không? mà mình có hay đếm không có không, nhưng mà mình có khả năng nhưng mình có hứng không?. Nội mà cái chuyện trả lời email là tui đã hong muốn rồi, cái mở ra: Thầy khoẻ hôn, chừng nào Thầy rời Việt Nam con nhớ Thầy lắm Thầy ơi Thầy cho con hỏi con tuổi tỵ lấy chồng tuổi sửu được không.... một ngày tui nhận không

biết là bao nhiêu cái email cả chơn đó, hoặc: Thầy ơi con tuổi đó có chồng tuổi đó làm nhà hướng nào, tui nói ra nghĩa trang hướng nào cũng được, tui nóng quá rồi. Tui không phải thầy bùa thầy phong thủy, tui nói ra nghĩa trang cát thì hướng nào cũng được... vậy mà mình tưởng nó xong rồi, mà nó còn thêm nữa: Thầy giận con hả (cười...). Mình đã trả lời tới đó rồi ...

Bởi tui nhớ có cái ông đó bức tường sau nhà ông hay bị vẽ bậy, ông để thế này "cấm viết bậy", nó lại nó ghi vậy nè "ông cấm sao ông còn viết", cái ông tức quá ông để vậy "tao là chủ tao có quyền", nó ghi dưới vậy "nói vậy hiểu rồi" ..nó chơi nát bức tường của ông luôn! khủng khiếp, cấm nó nói sao ông còn viết là ông đã nóng rồi, ông hỏi nó là tao là chủ tao có quyền cái nó ghi câu nói vậy hiểu rồi (cười...)

Mà chưa còn cái vụ này mới ghê nè, cái cây mít ông làm hàng rào có trái to lắm, cái ông viết mấy chữ "mít dờ lắm đừng hái", bữa sau ông ra nó hái trái mít nó để tấm bảng khác "ngon mà"... ớn ớn luôn (cười)

Cho nên trong Kinh nói "ĐỪNG CÓ GIAO TIẾP KHÔNG CẦN THIẾT" hiểu không, cứ giao thiệp giao thiệp là nó lời chuyện ra. Nghĩ sao mà cái gia tài có cái bức tường nhỏ xíu đó nó viết ban hành hết trơn hết troi cuối cùng "nói vậy hiểu rồi" mà nó đánh lòng nó viết.

nó hỏi mình 2 vợ chồng tuổi đó rồi cát nhà hướng gì, thì mình có cái câu đó lẽ ra nó hiểu ...mình đã mệt lắm rồi, mà câu của tui không phải là câu chửi đâu "ra nghĩa trang muốn hướng nào cũng được" có nghĩa là gì.. chuẩn bị tu đi con nay mai chết rồi thì ... đó chỉ có vậy mà nó hong hiểu còn "Thầy giận con hả", cái mình phải trả lời "đâu có giận đâu", cái nó nói "cám ơn Thầy hong giận" coi như...bây giờ hiểu chưa?

Cho nên có những chuyện không phải làm không được nhưng mà nó KHÔNG CẦN THIẾT và nó KHÔNG HỨNG THÚ, bây giờ hiểu chưa?

Cho nên Thiền mục đích là khả năng tập trung tư tưởng, cái chánh đó, mà người mình lại nghe nó không thích, nói cái đó có gì đâu mà hay, chứ đúng ra Đức Phật nói cái đó mới hay đó, khả năng tập trung tư tưởng để làm chi? Ngọn lửa nó phải ổn định thì ánh sáng nó mới rực rỡ được, mình phải Định thì mới có Tuệ, cái chánh là cái ổn định ngọn lửa, còn cái chuyện mà thần thông mà bay nhảy vèo vèo: khuyến mãi, hiểu không? Còn thứ như mình á là thấy có tí cái là...

Bây giờ tui biết, tui mà ngồi mà cái mông nó cách mặt đất 1 gang là ăn hong hết luôn, tui nói thiệt, bởi vì phật tử Nha trang nó không có cần nói Pháp, nó cần nhìn cái mông của ông Sư thôi, mà đúng không, đừng nói dỏc, có không? Nói thiệt đi, thiệt đi, nó thấy mà cái mông ông ...1 tác vậy là ông ăn không hết đó, tại vì ...có đặc rồi, có đặc, hứa luôn có đặc (cười..). Còn cái thứ ông thuyết Pháp mệt thấy mụ nội nhưng mà thấy cái mông ông vẫn...là không đặc, mà không đặc thì có gì đâu mà hay.

Thời mạt Pháp là người ta không cần nghe cái gì mà người ta cần thấy thôi, thấy. Cho nên đừng trách tại sao bây giờ thầy chùa diễn xuất nhiều hơn ngày xưa là bởi vì chúng sanh nó chỉ cần thấy thôi, cứ diễn cho dữ dội vô...cho nên đàn ông yêu bằng con mắt mà đàn bà yêu bằng lỗ tai hai đứa cộng nhau toàn yêu lộn chỗ không bởi vì 2 đứa này tin không được, hiểu tôi nói không? Bởi vì những gì mình thấy bằng mắt chưa chắc là sự thật mà những gì mình nghe bằng lỗ tai cũng chưa chắc là sự thật; nhưng buồn thay cái lũ đứa yêu nhau 1 đứa bằng mắt 1 đứa bằng tai đừng trách là nó yêu nhầm chỗ, đừng có trách là sai nội lộn nắp nội số 8 nắp số 7 đừng có trách, tại vì nó yêu bằng có 2 cái giác quan, cái này để đội nón (đầu).

Cho nên ấy, cái vụ mà thần chú là như thế này. Cái nội dung của thần chú đúng là Mật tông thứ thiệt, thì cái thần chú không phải là để hoá hiện, hoá hiện là khuyến mãi; mà cái chánh của thần chú là tập trung tư tưởng và giữ lòng không rời xa Chư Phật và Bồ tát, hiểu tôi nói không? Nhưng khi mà nó tập trung quá lâu ngày mà gặp cái đứa hữu duyên, phải thêm hữu duyên nữa nha chứ còn cái đám Nha trang này đừng hồng, cái đứa mà hữu duyên khi nó đọc hoài 1 câu thì có có thể tạo ra những cái hiệu ứng rất là đặc biệt.

Thí dụ như nó giăng hàng ngang 7 ngọn nến, nó muốn ngọn thứ 6 tắt là tắt, nó cứ niệm Omani... là ngọn lửa thứ 6 tắt, hiểu tôi nói không? mà cái tâm nó phải mạnh đến mức đó, gọi là cắt không rã vật, cắt không nghĩa là xuyên qua 1 quãng mà có thể tác động vật chất chứ không có cái gì hết. Họ có thể hoá hiện nhiều cái mà người bình thường cứ tưởng thần thông, không, toàn là khả năng định tâm thôi.

Thí dụ như các vị biết ở bên Thiếu lâm, trường Thiếu lâm, đó nó luyện võ công mà nó hít đất á, hít bằng 2 ngón cái và cuối cùng nó hít bằng cái này..., có biết cái đó không ta? cái ngón này nè mà nó chống xuống nó đưa người lên là hoàn toàn bằng tâm, rồi mình tưởng là ...

Mà cái nội dung của Mật tông là nó dạy cái gì không cần học, cứ tập trung 1 chỗ là nó hiện nó hoá...cái bậy nhất của người mình nó ngu từ dưới đất nó ngu lên từ trên nó ngu xuống.

Thì thỉnh thoảng họ cũng có những cuộc thi, có lần đó có trường Mật tông họ tổ chức cuộc thi đó là thi tốt nghiệp, thì ông sư phụ nói là ngày mai 4h tất cả các con lên đây thi, không có giấy mực gì hết chỉ cần lên đây là thầy chấm đũa nào nhất đũa nào nhì. Thì Mật tông là gì, là họ dạy cho, ông nhìn căn cơ của mỗi đũa ông đoán, dạy mỗi đũa 1 câu, bà này 1 câu Omani bà này 1 câu Omani... mỗi người dạy 1 câu tùy căn cơ mà niệm, thì suốt mấy năm trời cứ luyện 1 câu 1 mà niệm, rồi đến cái ngày sau trải qua 8 năm 10 năm thì cái ngày tốt nghiệp ông có cái cách ông coi bà này là đã đạt chuẩn chưa, bà này đạt chuẩn chưa. Thì đầu hôm ông mới tập trung 400 hành giả ông phát cho mỗi người 1 cục than bầy lớn vậy nè, than á, than hoạt tính, thì cái cục than hoạt tính bầy lớn vậy nè mỗi ông 1 cục, nói 4h tập trung lên đây.

Thì khuya hôm đó rồi ..đánh chuông beng beng rồi giải tán, giải tán hết; thì cái thằng lớp trưởng là cái thằng mà đứng đầu lớp á, nó đi về cái am của nó, cái am nhỏ, thì mưa đổ xuống lớn lắm, thì nó đi về tới đó thì nó thấy có 1 cô gái đang đứng ở đó, mặt dễ thương lắm tướng ngon lắm, cái ông mới hỏi ủa sao bạn gái giờ này đứng đây, cái này cái chùa nha. Nói con đi chẵn cừu mà bão tuyết á thì con xin đứng đây chút xíu rồi con đi. Rồi ông vô ông nhúm lò than, lạnh mà, rồi ông nghĩ cảnh mình thanh niên mà trong nhà có bếp than, còn nó con gái mà nhà nghèo đi chẵn cừu tội nghiệp, cái ông nói thôi vô đây chút rồi ấm ấm rồi khi nào tuyết tan rồi về, hiểu không? nó vô mới thấy nó quá đẹp, thì dĩ nhiên chuyện gì phải đến thì phải đến thì nam nữ mà nó lạnh nó run rồi ông tác động vật lý thì cũng... mà cứ như vậy 400, 400 tăng sinh đều bị cái cảnh đó hết, ở đây nó mưa gió thì cái phòng nào cũng bị hết.

Thì buổi sáng, 4h sáng đánh chuông thì 400 ông lên, mặt ông nào ông nẩy đen thui là vì sao, vì cái cục than kia chính là cái cô gái mà ông thầy ông đưa, anh nào tác động nhiều thì nó đen nhiều, hiểu không? Cho nên kể từ ngày đó tui gặp than tui sợ không dám cầm (cười...) từ ngày đó trước khi ngủ tui dòm quanh trong phòng coi có cục nào không, thấy có là phải liệng liền ...chứ có là sáng mai chỉ cần khuyết 1 vầng trăng thành Bao công thôi là chết ... hiểu không, thì họ thi là thi như vậy, tức là đừng có coi thường tưởng họ tu là để mà luyện phép, hong phải... họ luyện cái kia, luyện cái tâm.

Bởi vì lúc mà hành giả tu, hành giả luôn luôn được sư phụ nhắc trong tai là: NHỮNG GÌ NGỌT NGÀO ĐỀU LÀ MA CHUỐNG VÀ THỬ THÁCH, NHỮNG GÌ CON THÍCH VÀ GHÉT ĐỀU LÀ GIẢ, có mấy câu đó thôi, con chỉ tập trung vào câu này Thầy dạy thôi.

Cho nên nó đi hoảng pháp khắp Thế giới nó thấy cái gì ngọt ngọt ngào ngào là nó ón nó sợ đó là cục than, và nó hay ở chỗ là, trên Thế giới chẳng hạn quân đội Mỹ - cục phản gián Mỹ, nó có khả năng cấy chip vào người của mình á, mình đi đâu nó cũng biết. Thì tui Mật tông cũng vậy, mình theo Mật tông là coi như gần như mình đi đâu sư phụ cũng biết còn cái chuyện sư phụ có biết hay không thì mình hông biết nhưng mà mình được tuyên truyền, nhồi sọ, tẩy não rằng "con không ra khỏi bàn tay Phật Tổ", tất cả phật tử Mật tông đều được dạy câu đó, còn cái chuyện có hay không mình không biết nhưng mà đã có rất nhiều người họ thấy cái đó có thật.

Thí dụ như là 400 hành giả ngồi thiền thế này. Sáng lên trình pháp là kêu ngay chóc cái bà áo đen: tại sao con không ngủ? mà bà là nữ, bà ở bên khu nữ, chắc chắn là ngài đâu có xuống tới phòng bà ngài lục, hiểu không. Mà chưa có ghê, nói vậy là tưởng ngài đoán mò, ngài nói cái ông đó mới ghê, nói phải ngủ trước 10h mà ông đó đúng là 10h30 mới ngủ chứ không phải trước 10h, nghĩa là có những chuyện lắt nhắt như vậy đó. Hoặc là có những cái mà học trò nó phải tin.

Thí dụ như ngài gặp cái thằng Huy ở đây thầy nói: gọi phone cho má chưa? mà chính xác là ngài không biết gì thằng Huy hết tại vì thằng Huy nó là 1 trong 400 hành giả từ các nước đổ về, ngài hoàn toàn không biết gì hoàn cảnh của thằng Huy hết. Chứ nếu mà như tui, tui nhắc thằng Huy hỏi chứ lên đây học có gọi cho má chưa, quý vị nghĩ ngờ là tại vì tui với thằng Huy là thân tui hiểu được hoàn cảnh thằng Huy, có hiểu không? còn đằng này đây là cái lớp Thiền quốc tế, cái người mà nhận quý vị không phải là tui mà là bà này, ghi danh chỗ mấy bà này, ví dụ như Nepal là 8 thằng,

Ấn độ là 7 tháng, Philippine 4 tháng .. Do Thái, Nhật, Bồ Đào Nha .. thì cái bà này bả ghi, thì đúng ngày đúng giờ 400 lên gặp tui đúng hong. Thì tui cứ dạy kỹ thuật ngồi thiền chung chung chung đó, ngồi mỗi ngày benggg cái là nhào lên thiền, cái benggg cái giải tán, oánh cái benggg cái ăn, oánh cái benggg cái giải tán, tui không có thời gian làm sao tui biết 400, hiểu tui nói không.

Nhưng mà Nha Trang cũng nghi là tui với thằng Huy này chắc có liên lạc riêng hiểu không? Nếu mà đi học mà nghi như vậy thì còn cái gì nữa. Mà ai cũng biết rằng hết khoá này tới khoá khác ông thầy không có thời gian để đi mò mẫm từng cái thằng học viên. Mà do Việt Nam mình thiếu niềm tin cho nên mình thấy ông thầy cái mình: chắc là có liên lạc riêng, mà làm sao riêng nổi. Chứ nếu thật sự tui có liên lạc riêng với thằng Huy thì thằng Huy nó không có nể tui đâu. Cái vấn đề là thằng Huy sau khi tui nhắc nó rồi nó lạy sái cổ vì chính thằng Huy là người rõ nhất là tui không hề gặp thằng Huy nào hết. Thằng Huy nó liên lạc email với bà này rồi bà đưa nó nguyên cái form điền tên thấy ok thì bà nhận, rồi thằng Huy ngày đầu tiên nó tới đây thì rần rần làm sao nó chào tui, rồi hồng lễ nó chào rồi nó kể hết chuyện nhà cho tui nghe, chuyện đó chuyện vô lý. Mà gặp mặt nó tui hỏi gọi phone cho mẹ chưa, là chính xác luôn, nó chạy ra ngoài văn phòng nó mượn phone gọi về thì đúng là mẹ nó đang rất là cần nó gọi về. Thì dựa vào những cái đó mình hồng biết gì mình hồng có tin Mật tông.

Bên mình Nam tông mình chỉ thuần túy nói Giáo lý chứ mình không có những cái chuyện lạ, hiểu không (1:21:56')

[05/07/2026 - 07:55 - chau.nguyen20977]

(1:21:57')

Thật ra mình nói đó, đã là nghiệp ung thư thì trốn không được dầu là A la hán.

Nhưng có trường hợp nếu mình không chết vì ung thư thì có nhiều khi trong người mình có tế bào ung thư nhưng mà không phải chết vì cái ung thư thì cái ung thư đó vẫn có thể chữa được, quý vị có biết cái đó không? Nếu mình không chết vì ung thư thì mình vẫn có tế bào ung thư nhưng vẫn cắt được. Ví dụ như tui biết đàn ông mình là tuyến tiền liệt nè, nữ thì ung thư ngực nè hoặc là tuyến giáp nè, thì 3 cái ung thư này cái cơ hội sống rất cao quý vị có biết không? Thì trong trường hợp đó, có rất là nhiều người nhờ cái phương pháp của Tây Tạng mà họ hết bệnh không cần can thiệp dao kéo. Thế là họ tin sái cổ.

Mà chuyện đó có gì đâu, chỉ cần không phải là nghiệp thì anh có 1 đời sống tâm linh ngon lành, ngon ở đây có nghĩa là THIÊN nha, phải THIÊN nha chứ ngon lành ở đây không phải là anh ăn rồi anh nhớ gái không nhớ trai không thì không được. Ngon lành nghĩa là chỉ có Phật Pháp thôi, thì với cái đời sống tâm linh đó mình có thể đạt được sự chuyển hoá (..nghe không rõ) từ từ, có tin chuyện đó không, thế là người ta tin sái cổ. Còn mà chỉ vô học giáo lý không thì nó không xi nhê.

Cho nên tôi nói 1 tỷ lần: **PHẢI HỌC GIÁO LÝ RỒI ĐI SỐNG CHÁNH NIỆM LÚC ĐÓ MỚI THẤY PHẬT PHÁP LÀ NHIỆM MÀU**, còn nếu mà cứ nghe người ta tuyên truyền người ta nói không cần học chỉ cần hành trì thì các vị nghĩ hành cái gì, biết gì mà hành. Nấu canh chua mà không biết me là cái gì thì làm sao nấu? Cho nên phải học giáo lý.

Còn cái chuyện mà thời Phật có những người mà không học mà đắc là vì sao? là vì cái người dạy họ là ai? (là Đức Bốn Sư) mà Ngài có hơn mấy ông thầy bây giờ không? Đức Phật có hơn mấy ông thầy bây giờ không? cho nên họ không cần học Ngài dạy được không? rồi bây giờ mình cũng bắt chước mình thấy họ không cần học cái mình cũng khỏi học luôn, nhưng mà quên ông thầy của mình tệ hơn ông Thầy ngày xưa, hiểu không ta?

Nhiều vị bây giờ tui nghe giảng nói như vậy đó, trích dẫn Kinh nói thời Phật không cần học, nó có cái phần sau mà họ quên là Thầy mà của mấy cái ông không học đó là ai?? Tui kể tên là quý vị đã nổi da gà rồi: Đức Phật, ngài Xá Lợi Phất, ngài Ananda, ngài Ca Diếp, ngài Mục Kiền Liên.. quý vị chịu nổi không? Hay là quý vị chê mấy vị đó bèo hơn mấy ông sư phụ bây giờ, không tui hỏi thiệt. Mấy Sư phụ ngày xưa là 3 cái vụ vũ trụ này là rác, Ngài đi chuyển bằng ánh sáng trong tích tắc tích tắc, Ngài nhìn đệ tử Ngài thấy tới cái gì nữa kia, cho nên đệ tử nó không cần học, có hiểu tôi nói không?

Rồi bây giờ mình thấy cái đó mình khoái, hoặc là mình thấy, có thằng cha ăn rồi lên võng nằm hát cải lương, rồi ngâm cây tầm rồi đọc báo cái trúng số, cái mình mừng quá mình cũng khỏi đi làm luôn, về cũng ngâm cây tầm rồi hát cải lương rồi đưa võng rồi trúng số vậy thì ai..chứ tui thấy cái

vụ đó coi bộ ..hông hứa à, có hiểu tôi nói không? tại vì mình thấy nó cũng đâu có làm, nó chỉ ngâm cây tằm rồi ngủ, rồi chiều nào cũng nhậu..trưa đá gà chiều đi nhậu rồi tự nhiên nó trúng số à; cái giờ cũng bắt chước trưa đi đá gà cái chiều đi nhậu cái trúng... giờ à? làm gì có trúng số, hiểu tôi nói không, mà cứ tin!

Mà bây giờ trên mạng nó đang tràn lan cái phong trào mà không học, nhiều lắm, bởi vậy mới để ra mấy vị đại đệ tử gửi ra Nha Trang sợ học nhiều sở tri chương... tùm lùm, thì tui nghĩ cái đó tui hơi rùng mình bởi vì tui nhớ hoài: Không biết gì thì làm sao nấu được nồi canh chua.

Ai có đi cắm trại mới biết, không biết gì thì đi cắm trại chỉ có chết thôi! Lạc đường, tìm hướng, tạo lửa, xử lý nước dơ... có ai biết cái đó không ta, chắc Việt Nam đâu có biết cái đó, xử lý nước dơ rồi tạo lửa rồi định hướng khi lạc đường, rồi tìm cách mà phát tín hiệu cho người ta đi kiếm mình... mấy cái đó phải biết, rồi trong trường hợp không có nồi phải làm sao, không có ấm nấu nước phải làm sao, muốn tạo lửa thì phải làm sao nếu không có điều kiện? phải học hết mưu sinh thoát hiểm, Hướng đạo sinh phải học ...còn mình ở đây không học cứ là ngồi niệm hồng danh Bồ tát, Bồ tát tới cứu.

Tôi nhớ có 1 chuyện mà tôi rất là thích. Ông đó ông đang đứng che mưa, đang cầm cây dù vậy nè, đứng trong mái hiên đó thì ông thấy Bồ tát Quan Âm đi ngoài đường, mà mưa tầm tã mà Bồ tát Quan Âm cầm cây dù. Trời oiiiiii ông mừng quá ông liệng cây dù ông chạy ra: Bồ tát Bồ tát cứu con! Bồ tát nói: hông thấy ta đang che dù hay sao, cứu cứu cái gì người cũng có dù mà! Cái ông cầm cây dù lên, cái nói "bây giờ người có dù ta cũng có dù thì ta độ cái gì", ông giục cây dù, Bồ tát nói lại là sai nữa, có cây dù mà đi liệng mà đi cầu Bồ tát cầu cái gì, xong chưa? Bữa sau ảnh đi vô trong cái miếu, có đề là miếu Quan Âm, thì ảnh đang lạy sì sụp thì liếc qua thấy Quan Âm mà hôm qua đang quỳ ở đây...cái ảnh hỏi "thưa Bồ tát có phải ngài là Quán Âm không", Bồ tát nói "đúng rồi", ngài mà ngài cũng cầu Bồ tát nói thế này "KHÔNG CẦU AI HAY BẰNG CẦU MÌNH" có hiểu không? nói xong Bồ tát biến mất, quý vị hiểu không ta, cái câu đó nghĩa là sao? tức là Bồ tát muốn dạy ông cái bài học.

Tây nó có câu thế này: Trời chỉ cứu đứa nào biết tự cứu!

Mình phải có cái lòng mình muốn hết bệnh thì bác sĩ mới thò tay vô cứu, còn đặng này bác sĩ bày đủ kiểu mà mình cứ nằm mình cười cười thế này thì tui nghĩ khó lắm!

Có 1 cái giáo xứ đó là bị lụt, giáo dân nó tới nó nói "Cha ơi Cha, dự báo thời tiết nói chiều nay là lụt hết cái Nhà thờ này luôn" thì Cha nói "Chúa không bỏ cha". Lát sau nước nó ngập ngang lưng quần thì giáo dân nó chèo xuồng ca nô tới thì Cha vẫn nói "Chúa không bỏ cha". Lúc nó tới ngực, tới cổ thì trực thăng cảnh sát tới thì ông cũng không đi ông nói là "Chúa không bao giờ bỏ cha". Thì 5 phút sau nước lên tới đây... ông về gặp Chúa, mình mây ướt nhem, ông mới nói là "tại sao con 1 đời thờ Chúa mà Chúa lại bỏ con", thì Chúa nói rằng "ta đã kêu giáo dân đem ca nô tới, kêu cảnh sát đem trực thăng tới mà con không chịu leo lên thì con lên đây con trách ai", nghe kịp không, hiểu tôi nói không, mình cứ nghĩ Chúa là phải từ trên đó thò tay xuống mình mới chịu! Chúa đến với mình trong nhiều hình thức.

Cái sự màu nhiệm của Phật pháp không phải là Đức Phật phải hiện ra, NO, hành theo lời Phật đi thì mới thấy Phật là màu nhiệm.

Có 1 ông Cha đó ông đi đánh golf với giáo dân mà giáo dân hể mỗi lần nó đánh trật là nó chửi thề, thì ông Cha nói mình con Chúa mình không có chửi thề, Chúa phạt, mà nó cứ chửi thề mấy lần như vậy thì ...sét đánh...ông Cha chết, Linh mục chết, thì trên trời mới nói xuống "Ta còn đánh trật nói gì nó!" (cười...) Chúa là đánh cái thằng giáo dân nhưng mà xa quá không có cái phương tiện gọi là định vị dẫn đường cho nên là Cho nên là mình phải tự cứu trước, mình trông đợi ở Chúa trong khi Chúa đánh cái thằng giáo dân chửi thề kia mà thằng cha Linh mục đứng kê bên chết ngất là lý do ...xa quá, không có hệ thống định vị

Cho nên, này giờ tui kể bà con nghe chuyện Quan Âm nè, rồi cái chuyện Linh mục nè..., rồi cái chuyện mà Chúa đánh ...đánh trúng Linh mục nè, thì mình thấy cái đó tuy nó là hài nhưng mà nó là thật. Nó thật ở chỗ nào - nó là câu chuyện của chúng ta, hiểu không? mình cứ nghe rồi mình cười chứ thật ra chuyện đó nghe thêm nhục vì nó đang chửi mình á.

Mình á, mình coi như là nước ngập tới đây...không chịu đi, không chịu giải quyết, lên đến mũi là văng sanh lên đó trách Phật trách Bồ tát ...người ta đã xuất hiện đến với mình trong nhiều hình thức mà mình không nhận ra.

Cái sự linh thiêng màu nhiệm của Đức Phật không phải là ba cái chuyện mà mình mong, mà nhớ 3 cái linh thiêng của Ngài không:

1/ Ngài không có cho mình cái mình muốn nhưng mà Ngài dạy mình không muốn cái gì.

2/ Ngài không có thể giúp mình hết chết - sanh ra là phải chết nhưng mà Ngài có thể dạy mình không sợ chết.

3/ Ngài không có nắm tay mình đi khắp nơi trong vũ trụ nhưng mà Ngài có thể dạy cho mình đi đâu cũng vậy thôi.

Thì 3 cái này có phải cần không?

- Một là không thích gì

- Hai là không sợ chết

- Ba là đi đâu cũng vậy thôi (cái thứ 3 này là tiết kiệm tiền và thời gian cho rất là nhiều người)

=> mà đây chính là sự màu nhiệm của Đức Phật.

còn mình, mình trông đợi sự màu nhiệm là cái gì phải ghê ghê gớm gớm.

Có 1 cái vị (...nội dung ngoài bài giảng nên không ghi vô)

Phép lạ nó có 2 mà bà con mình lại không học Đạo nên không biết, nghe nè (cái cô này không chịu nghe đi chột trái dừa, trái dừa quan trọng hay học Đạo quan trọng, thấy mình tào lao chưa.....)

Phép lạ nó có 2:

- một là cái chuyện đó lẽ ra PHẢI XẢY RA nhưng nó KHÔNG XẢY RA, hiểu không, đó là phép lạ! lẽ ra nó PHẢI XẢY RA nhưng nó KHÔNG XẢY RA

- chuyện thứ 2, lẽ ra nó KHÔNG XẢY RA nhưng nó LẠI XẢY RA

=> thì 2 cái này mới là phép lạ thứ thiệt

Còn cái chuyện mà mình thấy là kêu mây gọi gió, hô phong hoán vũ, đi trên nước, rồi xuyên tường thì cái khả năng đó nhìn đã thiệt nhưng nó không giúp cho ai hết đó.

Nhưng mà trong Kinh nói cái phép lạ này mới hay nè:

- Lẽ ra bị chửi thì phải giận mà mình không giận => cái phép lạ này nó mới giúp cho chúng sanh phải không ta.

- Rồi lẽ ra là mình có quá ít mình không thể cho ai vậy mà mình vẫn có gan đem đi cho => cái này là phép lạ

còn cái chuyện thăng cha đó đi xuyên tường tùm lum nhưng mà lại xin thăng chả 1 xu thăng chả không cho, hiểu không, thì tôi hỏi quý vị cái thần thông đó ... chim bay trên trời, cá lội dưới nước có gì đâu mà hay hiểu không? cái hay là có ít mà dám cho, chuyện phải giận mà không giận, hiểu không? Dạy nó không hiểu mà ráng ề lưng ra dạy đó là phép lạ. Chứ còn cái chuyện mà nó ngồi..cái mông mà cách mặt đất nhiều đây nè, cái mông nó cách mặt đất nhiều đây... đối với tui nó không hay, thật ra nó cách mặt đất nhiều đây là..có gì đâu mà hay? mà cái hay mà biết nó như cái con chi chi mà vẫn giảng cho nó hiểu, cái đó thật, tôi nói nghiêm túc.

Cho nên, năm 1936 mà Mỹ với đồng minh đánh Nhật đánh Đức, biết điều đó không ta? Thì trước đó cái thằng Nhật nó quỳnh cái thằng Nam kinh banh chùa luôn không còn cái gì hết, nó thả bom banh chánh, rồi tới thằng Mỹ nó tới dội bom ...mà cứ như vậy nguyên cái Nam kinh ta nói nó như là ...nồi cháo vậy đó. Thì có ngôi chùa đó đồng chung số phận thì nó banh chánh, mà đặc biệt trên sân chùa có bức tượng gãy mà có ngón tay còn nguyên giờ lên như vậy nè, trên đồng gạch vụn có ngón tay giờ lên, hiểu không, tượng Phật bị ngã không hiểu bị ngã kiểu gì mà có ..bàn tay của tượng giờ lên như vậy. Thì có 1 ông phóng viên người Mỹ ở đi ngang ở thấy ông Hoà thượng trụ trì ngồi như vậy ..cái ông vô ông nói, phóng viên nó nói tiếng Tàu hay hơn người Tàu nữa, ông vô ông nói Hoà thượng có thấy phép lạ không, bao nhiêu thứ banh chánh sập tiệm mà cái bàn tay giờ lên vậy, lạ! cái ông Hoà thượng ông nói phép lạ gì, chùa banh chánh mà lạ, nếu nó lạ là cái Chùa còn nguyên, nghe kịp không, nó lạ là cái Chùa phải còn nguyên chứ còn đằng này nó nát bét hết nó còn có ngón tay mà lạ cái gì, hiểu tôi nói không?

Vậy mà mấy người họ... Việt Nam mấy kỳ mà lũ lụt trên Facebook nó hay đăng mấy cái đó lắm

"Chùa này rất linh, coi như phòng ốc Chánh điện banh chánh mà Tượng Phật còn nguyên", tôi nói

nếu mà linh làm ơn giữ cái Chùa lại dùm tui chứ giữ cái tượng lại làm cái gì hiểu tôi nói không? Cái đầu của mình toàn cái chi chi trong đây không hà.

Rồi ông Hoà thượng sẵn dịp đó mới nói 2 cái đó, ông nói: ông không biết phép lạ của Đạo Phật không phải là mấy cái vụ quái đản này mà là 2 cái này, chuyện lẽ ra PHẢI XẢY RA mà KHÔNG XẢY RA là gì? lẽ ra PHẢI GIẬN mà KHÔNG GIẬN, lẽ ra PHẢI THAM mà KHÔNG THAM hiểu không? lẽ ra phải làm cho thằng đó rơi lệ đổ máu nhưng mình không làm, cái đó mới phép lạ; lẽ ra lúc đó không thể thương được mà vẫn thương được, vẫn tha thứ được, vẫn bao dung thay vì bung dao thì cái đó mới đúng là phép lạ.

Thì ở đây cũng vậy, mình lay Phật là mình lay cái chuyện mà Phật dạy mình tự lực chứ không phải là mình đi mình đu theo cái phép lạ, bởi vì khả năng tự lực là cái mình sẽ mang đi suốt đời, còn cái phép lạ đó người ta nếu có thiết thì nó chỉ giúp được 1 bữa đó thôi.

Cho nên Đạo Phật chủ trương dạy câu chứ không cho cá, Đức Phật Ngài dạy mình câu mình hái trái chứ không cho trái. Nếu mà Phật có khả năng cho trái thì bây giờ mình đã mập như cường rồi, nhưng mà vấn đề là không! Ngài dạy mình trồng cây! con phải trồng để chi? ta Niết Bàn rồi, ta đi xa rồi con vẫn có 1 rừng cây con ăn.

Bởi ta nói "ruộng đất bèo bèo không bằng một nghề trong tay", hiểu không, có nghe câu đó không!

Ruộng đất bèo bèo không bằng một nghề trong tay, các vị nghe cái này nè, đêm nay về mở YouTube ra mới ghê nè: số phận những người Win Win - tức là trúng số, mấy người Lottery Winner, mấy người trúng số bên Mỹ đó, 98% đều tan nát cuộc đời hết là vì sao, là vì nó không đủ cái kiến thức để xài tiền và giữ tiền.

Kiểm tiền là BÀN LÃNH mà xài tiền là VĂN HOÁ

Đa phần mà những người trúng số đó, đa phần, tui không nói Việt Nam nói nó chửi, đang nói Mỹ, 98% là banh xác, tối nay về coi coi, vô trong YouTube đánh bằng tiếng Mỹ... Hoặc cho tui nói cái này cũng dễ bị chửi nè, biết chùa Nghệ sĩ ở Gò Vấp không, những ca sĩ mà về già cơ nhỡ neo đơn thì họ chỉ là 1 số ít thôi, còn đa phần hể mà... nghệ sĩ cái lương đa phần là về già là banh xác, mà cái thời vàng son của họ là gì, hát 1 đêm là tính bằng vàng cây, 1 lượng 2 lượng 1 đêm, nhưng mà có bao nhiêu là hột xoàn và đánh bài hiểu không, có nhiều vị còn xài bột mì nữa. Thì cứ hột xoàn rồi bột mì rồi đánh bài, mà hột xoàn mình mua vô 10 đồng tới hồi mình đánh mình kẹt mình bán có 2 đồng có biết cái đó không, cần, cần nợ ...

Cho nên làm gì làm, tài sản ruộng đất bèo bèo không bằng một nghề trong tay là như vậy, tiền bao nhiêu nhưng mà không bằng khả năng kiếm tiền.

Tôi nhớ 1 thằng anh nó nói với 1 thằng em, thằng em nói sao anh xài tiền phí quá, thằng anh nói thế này: Xài bao nhiêu không quan trọng bằng khả năng kiếm được bao nhiêu. Dĩ nhiên ở đây tôi không có kêu cái vị hoang phí nhưng mà đó là những cái câu kinh nghiệm sống đời.

Rồi hồi này giờ giảng chỉ vì câu hỏi của bà nội này mà quát 1 phát 1 tiếng đồng hồ, bây giờ hiểu chưa?

Ba cái Bùa rồi ba cái phù phép nó chỉ là khuyến mãi, cái chánh là cái vụ khác. Mình nuôi bò là để mình lấy thịt lấy da lấy sữa, còn cái p.hân nó là.. khuyến mãi, chứ không ai nuôi bò để lấy p.hân hết đó, tui chưa nghe nói ... nuôi bò là lấy thịt, lấy da và lấy sữa, còn p.hân bò là khuyến mãi, Thần Nông chỉ là khuyến mãi.

Người tu mục đích cao nhất không phải là thần thông.

Thời Đức Phật có 1 vị tỷ kheo đó chỉ có 1 lần lỡ dùng thần thông để cho người ta thấy. Phật dạy rằng Tỷ kheo dùng thần thông để khoe giống như đàn bà mà vén cái váy cho người ta nhìn lấy tiền vậy, nó nặng như vậy! Dùng để mà độ sinh thì được, nhưng mà khoe để mình có thần thông thì giống như phụ nữ vén lên để cho người ta nhìn rồi lấy tiền, tôi nghĩ rằng cái đó nặng lắm, trong Tạng Luật quyển đầu tiên, năm cuốn mà quyển đầu tiên có nói như vậy.

Cho nên mình á là mình cứ trông mong phép lạ đi xuyên tường, độn thổ chứ không, trong Đạo Phật cái phép lạ Đạo Phật là gì, là CẢI HOÁ CHÚNG SINH, trước hết là CẢI HOÁ MINH và sau đó GIÚP NGƯỜI KHÁC CẢI HOÁ, đó là phép lạ của Đạo Phật. Thì các vị có quyền tin hay không thì tùy mà tôi thấy hình như vậy.

Cái chuyện mà cô này đi xuyên qua tường xuyên qua vách tui không cần, mà tui cần cái này nè, sự có mặt của cô đã giúp đỡ cho tôi rất là nhiều. Cái sự có mặt của cô giúp cho tôi rất là nhiều về tinh

thần lẫn vật chất, tôi cần cái con người đó hơn; còn cái chuyện mà bà gặp tui bà xuyên qua vách mắt tiêu, bà xuyên, bà độn thổ bà bay như chim, lội dưới nước như cá thì thấy cũng hơi ngộ ngộ nhưng mà bà không giúp được gì cho tui hết, các vị hồng biết có tin hay không chứ tui ..cũng tò mò thiệt cũng nhìn nhìn nhưng mà bà chết tui hồng có mất gì, đúng không? Nhìn thì đã thiệt nhưng mà bà chết thì tui cũng hồng mất mát gì, nhưng mà cái này mất nè, lúc bà sống bà giúp tui nhiều lắm hoặc tinh thần hoặc vật chất ... thì bà mất là tui mất á.. là từ nay về sau tui mất đi 1 cái nguồn hỗ trợ, cái đó mới cần, còn 3 cái phép lạ... mà người mình bây giờ thì khoái 3 cái viễn vông huyền hoặc, nó ác.

Bây giờ nó mới lòi ra, mình mới biết Vô minh nó nằm ở chỗ nào, cái mà mình cần á thường là mình hay quay lưng mình đi theo cái mình thích không à! Tại sao người ta ngoại tình, là bởi người ta đi theo cái người ta thích.

Cơm với Phở thường là cơm nó bền hơn nhưng mà Phở nó ngon hơn.

Hoa với Trái thường cái trái nó giúp mình nhiều hơn hoa nhưng mà người ta sẵn sàng bỏ ra số tiền lớn hơn cho hoa hơn là cho trái, có biết cái chuyện đó không!

Các vị có biết có những cái bó hoa sinh nhật mà mấy chục triệu có biết cái việc đó không, chứ tui cũng chưa có thấy cái giỏ trái cây nào mấy chục triệu, tui chưa thấy, (có) nhưng mà nó không có phổ biến. Bỏ ra nhiều tiền để mua hoa thì tui biết chứ còn bỏ nhiều tiền ra để mua trái thì tui thấy hơi bị hiếm, có nghĩa là người ta thích cái gì huyền hoặc. Nhưng mà ở Việt Nam người ta có cái giỏ trái cây mắc tiền không, nhưng mà theo tui biết hoa là khảm á, hoa nhiều hơn, hoa dữ dội. Hoa thì nhiều hơn chứ còn trái thì tui nghĩ rằng ..theo tui biết thì trái chắc có ba cái trái ... bởi, bởi vì Việt Nam mình bưởi có 2 loại là bưởi tươi là bưởi năm roi, bưởi héo là bưởi năm rồi (cười...) nhưng mà tui lại thích ăn bưởi năm rồi bởi vì thường bưởi để lâu nó ngọt, còn bưởi năm roi nhìn nó tươi nhưng mà nó chua lắm, nói 1 hồi nó lạt đề.

Đêm nay chỉ học có một nửa thôi, Thế giới Vi mô tức là cái làm nên vũ trụ nó gồm có 2 là phần vật và phần tâm, mà chỉ riêng cái phần vật không nó mình tưởng nó đơn giản phải không, nhưng mà mình học tới đó... mệnh môn vầy nè. Mà Nha Trang mà không ráng học thì.... bây giờ mấy giờ rồi (7h), mà nãy mình bắt đầu lúc mấy giờ (5h), nãy giờ học bao lâu rồi (2 tiếng) ..có cái lớp nào mà 2 tiếng trời, quá nhiều rồi, mà mình học nữa được không, vậy phải ngưng chút rồi ...

HẾT!!!

Sadhu sadhu sadhu! Kính tri ân Sư Giác Nguyên!